

536 A

DAMON HA HERIET

CHANSON MORAL

Voar ton : *Ton humeur est, Catherine.*

Tud yaouanc, tener a galon,
Me propos dec'h vit model
Daou den, Heriet ha Damon,
Da veza fur ha fidel :
Var ho zourmanchou iot trec'h ef,
Dre ho vertu, ho c'houraj ;
Erfin, da veza unisset
A deus bet an avantaj.

Heriet, sùr, a disqueane
Deus eur baron renommet ;
Ha Damon oa deus eul ligne
Ive ancien meurbet.
Ar plac'h a oa yaouanc ha caër,
Ar potr oa evel moulet.
Ho daou oant eur mezellour scler
Deus ar guir amourouset.

A deneridiguez carguet
Damon, eur sul, d'ar mintin,
Goude beza devot clevet
Oferen eur c'hapucin,
A n'em rent en ty ar baron ;
Poli bras, leun a dousder,
A lavar : « Me a zo Damon :
Ma recevit vit map caër.

— Evidoc'h, den braou ha galant,
Ma merc'h na vo biriquen,
Dre eur c'hrill an Oll-Buissant
A vo he fried hepquen :
Me meus meubl ar preciussa,
Hac aour bars an abondans :
N'ho fossedo den er bed-ma
Mert ma map, en assurans.

— Ah ! miret ho pinvidiguez
Hac ouspen ho tensoriou,
Na bretantan cavet james
Nep lod aneze, autrou.
Mar peus aour, me a meus ive
Suffis, herve ma souhêt :
Eus ho traou oll na fell din-me
Mert possedi Heriet. »

Ar baron coz hac impoli
A dec'h n'eur hija he benn,
Hanval eus enn tad meurbet cri
A tro prest deza he quein ;
Hac en noz varlerc'h a treinas
D'eur gouent, pel ac'hane,
Ar plac'h nep cavet fot biscoas
Nemert he fidelite.

O trista separation
Vit amouroujen tener !
Tourmantet bras eo ho c'halon
En pep lec'h, en pep amzer :
Caër a neveys Damon bale
Varlerc'h he zoug Heriet,
En nep féçon na oar doare
D'ar plaç lec'h ma zeo cuzet.

Mez ar vam superiores
A dach d'he distrei a grenn ;
Parlant a ra dezi, hep cess,
Deus an habit, ar reglen :
« Quemerit ar voil promptamant,
Ornit ho bisaj ganti :
An elez dreist ar firmamant
Neuse gano melodi.

— Ah ! itron superiores,
Destumet ho bandennou ;
N'allan quiet, dre sempladurez,
Couëzan dindan ho laçou :
Da eur çans muioc'h evurus
Doue a neus ma galvet,
Da Damon, mignon vertuzus,
Me vezo fidel bepret. »

Deus an Allamagn ec'h erü
Gant ar baron eul lizer
Evit annons deza, dious-tu,
A zeo maro he vap quer,
Pehini, evit guir, oa bet,
Courajus bras er gombat ;
Mez erfin eo bet discaret,
Hac a rencquas scuil he voad.

Ar baron, pa lenn al lizer,
Ne cess da huanadi ;
D'he vap a scuil daërou tener
Balamour d'he varo cri.
« Me a moa miret, emeza,
Evidout cals a vadou :
Heriet zo venget brema,
Dre buissans an Envou. »

An deiz varlerc'h a partias
Vit e gulet d'ar gouent :
Ma merc'h, me meus disesper bras,
Me fell din coll ma squeient !
Doue a deu d'am punissa
Deus ma re a grueldet :
Evidout, elec'h coll, brema
Vo ma merc'h muia caret !

— Ma zad quez, petra a c'hoarvé,
Ma zoc'h quemement chagrinet ?
— Da vreur na man quen en bue ;
O combatti eo lazet,
En Allamagn, o rei souten
D'ar roué, leun a gouraj ;
Ha d'am c'honsoli na chom den
Nemert te, pas davantaj.

— Er momet-ma, ma zadic quez,
Me ho ped da arretin.
An objet deus ma c'harantez
Brema a accordfet din.
— He vuez, abaoue pell amzer,
Ma merc'h, a neveys collet
En Itali, a leverrer,
Er plaç Castella hanvet.

— O çans leun deus a grueldet !
Ah ! ma mignon a zo maro.
He vuez a zo tremenet,
Me neus quet fin d'am deizo !
Destinadurez rigourus,
Ha c'houi, tad cri ha barbar !
Ho calon nebeut truezus
Evit biquen hon separ.

Adieu ! ma zadic paour eta :
Adieu ! ma mignonezet.
Me finisso, er gouent-ma,
Ma devejou da donet.
Oll blavejou trist ma bue,
Dindan habit eur seurez,
Vo laquet da bedi Doue
Da bardoni d'am sud quez.

Ah ! itron superiores,
Eun habit prompt, me ho ped,
Rac eun desir santel am press
Da veza deus ho denved :
Troc'hit buan ma bleo melen
Pere moa quemement soignet,
Hep conservi eur scoulm hepquen :
Ma c'harante zo collet.

Adieu-ta, ma muia caret !
Evid ar vech diveza,
Pa sonjan ennoud, ven mantret.
Da boan zo collet breman.
Adieu eta, ma c'halonnic,
Hanvel ous an durzunel,
Goude ma vezin maro mic,
Me vezo c'hoas did fidel. »

Heriet eta zò noviç.
 Domaj bras a zeo meurbet
 Penos ve dindan eur silic
 Coachet quement a c'henet.
 He zad a neveys bolonte
 D'he lemel deus ar gouent,
 Mez maro eo he c'harante :
 En ze birviquen na sent.

Mes eun de hepquen, justamant,
 Aroc he profession,
 Quasi dre eur burzud patant,
 Clevit gant attention :
 Ebars en pep lec'h na gomzer
 Mert deus eur c'haptif prenet,
 A galite, yaouanc ha caer,
 Deus an Turki retornet.

En pevar c'horn quer na glever
 Coms mert deus an esclav coant ;
 An oll a deu d'he diguemer,
 Ha gante pep a bresant ;
 Ha memeus an itronezet,
 Meurbet tener dre natur,
 A scuil daërou pa deus clevet
 Rapporti he avantur.

Bete ar superiores
 A neus desir d'hen guelet ;
 En eur momet pep leanes
 D'ar parlouer a dired.
 Pervuia chome Heriet
 Ebars eur gambr, a goste,
 Mez, dre eur mouamant secret,
 Hi zo n'em rented ive.

« Captif brao, contet-hu din-me,
 Eme ar vam leanes,
 Petra a deu d'oc'h accabli,
 Rac me meus ouzoc'h truez.
 — M'ho ped, itron, ma excuset,
 N'oullan quet presentamant

A ve ma hano discleriet ;
 Me zo digentil yaouanc.

A greis ma c'halon me garie
 Eur plac'h yaouanc ar vravoan ;
 Hi he unan, deus he c'hoste,
 Am c'here sûr, a gredan.
 Drouc contant eo e zad cruel,
 Collet neus ma c'harante :
 Anlevet neus ma dous fidel
 Eun deves, deus ar beure.

En pez andret a zeo coachet,
 Leverit, tad rigourus.
 Epad seiz vloa meus-hi clasquet
 Eu mil andret dangerus,
 Partout na rân nemert bale,
 Clasq a rân hep esperans
 Ar feumeulen a dle eun de
 Laquat fin d'am oll souffrans.

Eur c'horser coz am quemeras
 Hac am guerzas, hep true ;
 Ma c'halon sincer a chomas
 Ha fidel en amitié.
 Beza nevoa eur plac'h charmant
 Hac am c'hontas da bried ;
 Mez, elec'h beza inconstant,
 Cals a boan a meus souffret.

D'ar fin homan zo bet fachel,
 Pa deuan d'he refusi :
 En tuont d'eur blavez eo bet
 Creun ous ma persecuti :
 Dre he urs ou bet oblijet
 D'al labouriou ar rusta :
 Me nem gaf meurbet afflijet
 O pronons ar guirion-ma.

Ma buez oa echu quasi ;
 Me a desire mervel,
 Pa n'em gavas bars an Turki

Nombre deus a venec'h santel ;
 Evit terri ma chadenou
 Gant Doue oant digasset :
 Mez sort na gontan ma deizou,
 Mar n'am be qet Heriet.

Danve al leanes yaouanc
 Dre ar discour-ze troublet,
 A renc cavet sicour, hep manq,
 Digant an oll seurezet.
 Gant eul lagat a ra eur sell,
 Lavaret ra n'eur grenna :
 « O Damon, ma mignon fidel,
 Te vel da vestrez brema. »

Damon o clevet he c'homzo
 A goll a réson querquent ;
 Mar be lesit, ar c'hrill a forço,
 Dévit a rei ar gouënt :
 Ha, vit gallout he arréti,
 Eo ret prometi deza
 Penos a deui da eureuji
 He zouçic Herieta.

Ar baron coz a éruas
 Evit ar profession ;
 An amitié-ze hen cargas
 Demeus a gompassion.
 Ractal a deu da consanti
 D'eun hevelep allians,
 Ha, hep eur momet deporti,
 A curun ho esperans.

An dimizi-ze a oe gret
 Gant cals a solennite ;
 Ar guerent yaouanc pe oaget
 A oe assemblet neuse.
 Goude quement deus a boaniou,
 A groas hac a néc'hamant,
 Oe unisset ho c'halonou,
 Da recompans ho zourmant.

Propriété de l'Auteur

